

BOJAN EKSELENSKI,
SAMOZALOŽBA

MED DRUGIM:

- Pomladanska sezona konvencij
- Sodelovanje na literarnih dogodkih
- Projekti,
- Politično nekorektne porednosti

GALAKTIČNI GLASNIK

V TEJ
ŠTEVILKI:

Konvencije	3
Slam poezija (krstna uprizoritev)	8
Slovenski dnevi knjige	12
Fantastični esej	13
Evangelij iz Languedoca 2	15
Zaključnik	16

Galaktični uvodnik

V tretje gre rado. Tako pravi slovenski pregovor in kdo sem jaz, da bi grešil v teh smeri?

Skratka, dragi bralci, čudovite bralke, v rokah (šapah, krempljih ...) držite tretjo številko revije Bojana Ekselenski s pomenljivi-

vim imenom Galaktični glasnik. Od prve številke je Mars naredil približno pol obkroženja Sonca, Jupiter pa zgolj eno dvanajstino. Skratka, en obrat okoli zvezde planetnega sistema, leto, je v vesoljskem merilu silno izmuzljiva ka-

tegorija. Kar na tem mestu uzakonimo - **STANDAR-DNO LETO JE ČAS, KI GA POTREBUJE ZEMLJA ZA EN OBHOD SONCA.** Lahko me boste citirali čez 2678 let, ...

Nadaljevanje na naslednji strani

Na meji nevidnega

Konvencijo organizira že prej omenjeno društvo **KUD Šmaug**. Če konvenciji rečemo slovenski comic-con, smo zadeli bistvo. Že od samega začetka so v ospredju cosplay, ki je tesno nave-

zan predvsem na ameriške fantazijske franšize.

Najprej nekaj o zgodovini Na meji nevidnega (NMN). Prvi NMN je bil v Plesni šoli Bolero leta 2013. V letih 2020 in 2021 ni bilo

fizične izvedbe, samo daljinska. Tako smo bili letos, ob deseti obletnici obstoja, priča 9. fizični izvedbi.

Nadaljevanje na str. 4

NA MEJI NEVIDNEGA

Galaktični glasnik je dom satire in politične nekorektnosti

»Zbirka bo premierno predstavljena v Celju, pri Lapidariju Pokrajinskega muzeja, 21. avgusta 2023 ob 19 uri«

Nadaljevanje z naslovnice

Kaj ljudje počnemo tej Zemlji? Obnašamo se kot razvajeni froci, ki mislimo, da peska v peskovniku nikoli ne more zmanjkati. Žal ga ob razmetavanju zlahka zmanjka. A ne samo to, tudi voda in še marsikaj drugega se lahko znajde na listi pogrešanih.

A pustimo katastrofične scenarije katastrofam. Z vzgojno ekološko obarvanimi besedami sem začel zaradi nove zbirke proze, ki nosi pomenljiv naslov - TO SE VAM NE BO ZGODILO. Na prvi strani znotraj platnic pa je še pripis - Če se pa vam vseeno zgodi, vam niti Bog ne more pomagati.

Kaj je tako katastrofičnega v zbirki kratke proze?

Je možno, da fantazijska proza z zdravo dozo postmodernizma in satire prinaša kaj za razmislek?

Današnji svet je narejen tako, da znaten del ljudskih množic deluje na pogon digitalnega šuma. Epidemija, ki je ni zaznala nobena vrhunška virološka institucija, se imenuje epidemija politične demence. Ja! Prav ste prebrali. Ljudje imajo nenavadno dolg spomin, ko je treba gojiti sadike zamer, a pri politiki, ki kroji naš vsakdanji blagor, pa ima silno kratko »lajtungo«.

Kako torej prebuditi pozornost v deželi samovšečnih potrošniških zombijev, kjer pozornost ni daljša od YouTube »šortsov« ali »TikTokanja«? Kaj je treba storiti, da kdo pokuka na drugo stran všečkanja prvega kakanja svojega angelčka ali prvega lulanja novega psička? Bi radi odgovor,

zakaj se dobro prodajajo »anti-age« kreme? Zakaj si mlade punce obraz iznakazijo z botoksom? Kaj pa histerija okoli čisto običajne pubertete? Včasih ni bilo dušebrižnikov, ki bi šepetali - »sprememba spola, zaviralci pubertete, niste te, kar ste se rodili, zahtevajte, da iz vas naredijo, kar si želite ...«. Nekje drugje vam aktivisti pridigajo, da morajo vsi okoli vas plesati na vašo razglašeno glasbo. Prepričujejo vas, da imate pravico do svojega sveta, vaša pravica je prva, ker ste to vi. Vikend paket ultimativne afirmacije, da bo svet usklajen z vašimi energijami, je samo danes za 199 € + DDV.

Pravzaprav se vrnimo na zbirko kratke proze. V zbirki so štiri poglavja, čeprav jih je v resnici pet. Ta poglavja so pomenljiva:

- I. Epidemije naš vsakdan
- II. Sanjati ali ne sanjati
- III. Zarote so moj idol
- IV. Mešano na žaru
- V. Finalna mešanica

Ko berete te besede, ste pravzaprav izjemen/-na srečnik oziroma srečnica. Dokazali ste, da ste sposobni zbrati dovolj pozornosti in vas ne zmede prvi digitalni šum, ki ga srečate.

Zbirka bo okrašena z izredno pomembnim besedilom - spremno besedo Mateja Krajnca. Vsestranski umetnik ima v današnjem svetu izjemno redko lastnost - ostro oko za družbena dogajanja in podrobnosti, pri čemer loči umazane od čistih.

Zbirka bo premierno predstavljena v Celju, pri Lapidariju Pokrajinskega muzeja, 21. avgusta 2023 ob 19 uri. Tam sicer ne bo plesalk in plesalcev, tudi parade (ponosa, sramu, mask, mažoret, ali nov, ... izberite) ne bo. Bodo pa na odru natanko tisti, ki tja sodijo. Zagotovo pa bo pijača tekla v veletokih. Vas lahko prosim, da molite za večer brez dežja? Saj vem, da veliko zahtevam, a vendarle. Bog je tako velik, kolikor so velika naša srca. A ker je daleč, ga včasih izdajo ušesa ...

Uf, to sem lepo klišejsko povedal.

V prejšnji številki sem znaten del pozornosti posvetil prevodu Bele sobe. Zadnja knjiga uglednega srbskega pisatelja, prof. dr. Zorana Živkovića, je prevedena v množico jezikov ali pa je v fazi prevajanja. Slovenska izdaja tu ne bo izstopala.

»Ampak to še ni vse ...«

Saj veste, kako gre TOP SHOP!

Še ene teme iz prejšnje številke se moram dotakniti. Gre za priročnik **MLADA LITERATURA - DRUGA EPIZODA**. Priročnik je razširitev in dopolnitev **MLADE LITERATURE**, izdane leta 2018. Na slovenskem knjižnem trgu (če sploh imamo trg v slovarskem pomenu besede) je nekaj priročnikov, ki se ukvarjajo s pisanjem. Vendar pa ni priročnika, namenjenega temeljem objavljenih proze, ki se posveča ključnemu pridevniku - objavljiva. Poleg čisto obrtniških veščin pisanja leposlovne proze je v knjigi še nekaj esejistično zastavljenih prispevkov, ki pomembno pomagajo pri celovitem pisateljskem življenju na

začetku pisateljstva. Osrednji vsebinski del je obogaten z nazornimi primeri in pomaga popolnim začetnikom/-cam, da lažje obvlada-jo temelje proze.

Knjiga je polna nazornih ilustracij, hudomušnih dodatkov in tudi vaj. Pisanje je kot šport. Brez vaje ni uspeha. Vaja dela mojstra in mojster vajo.

V kontekstu priročnikov za pisanje moram omeniti odlično knjigo **Pisanje kratke zgodbe - od prvopisa do natisa** od dr. Andreja Blatnika. Pravzaprav je fino najprej predelati Mlado literaturo, saj je **Pisanje kratke zgodbe** več kot odlično nadaljevanje za boljšo prozo.

Zagotovo pa ne smete manjkati na osrednji prireditvi **Fanfesta 7**, ki bo v Celjski kulturnici 21. oktobra 2023, ko bo slovenska predstavitev **Bele sobe**.

V reviji so tudi utrinki z nekaterih dogodkov, ki so se odvijali na sceni fantazije.

V okviru Celjskega literarnega društva sem se udeležil 10. fizične izvedbe Na meji nevidnega v Gospodarskem razstavišču Ljubljana (6. Maj 2023) in 45. Sferakona v Zagrebu (13. maj 2023).

Sledila je predstavitev **Supernove 14**, združena s predstavitvijo knjige **Medgalaktične pripovedke** Matjaža Marinčka.

Zadnji literarni dogodek v maju je bil večer slam poezije, ki je bil vsaj v duhu povezan s fantastiko, saj je bil na predvečer Dneva brisače, a več v nadaljevanju.

Po nekaj mesecih slabega vzdrževanja je prišla na vrsto temeljita prenova in obnova spletnega mesta <http://samozaloza.eu>, kjer domuje tudi pdf verzija te revije. Po nekaj letih je javnosti na voljo tudi fanzin

Jašubeg en Jered (Novice iz Drugotnosti), ki je bil sprva mišljen kot fanzin mojega prvega projekta Vitezi in Čarovniki (ta projekt še danes živi). Zaradi stanja na slovenski sceni je fanzin kmalu postal splošni fanzin za fantastiko. V pdf obliki je fanzin dosegel 41 števil v letih 2008 - 2017. Prvih 39 števil je uredil Bojan Ekselenski, zadnji dve pa Andrej Ivanuša. Fanzin je na svoj način in prednik revije, ki jo držite v rokah.

»Zadnji literarni dogodek v maju je bil večer slam poezije, ki je bil vsaj v duhu povezan s fantastiko, saj je bil na predvečer Dneva brisače,«

Naslovna stran 1. številke Jašubeg en Jereda, ki je iz fanzina za Vitezi in Čarovniki postal marsikaj več ...

A že zdaj vem, da Galaktični glasnik ne bo šel po poti Jašubeg en Jereda, temveč bo sledil mojemu mavričnemu literarnemu svetu, kot zemeljski prispevek v Galaktični knjižnici.

Aja, še nekaj ... Časopis je izšel v drugačnem formatu, bolj, časopisnem. Zakaj tako? Iz preprostega razloga. Ko boste revijo nekajkrat prebrali, jo lahko imate za podstavek pri trebljenju solate ali lupljenju krompirja. Pravi galaktični »multifunction deluxe«.

Bojan Ekselenski, Prvi galaktični maršal Slovenije,

POLETJE V CELJU

PREDSTAVITEV SVEŽIH BOJANOVIH KNJIG:

⇒ LAPIDARIJ POKRAJINSKEGA MUZEJA

⇒ 21. AVGUST 2023 OB 19 URI

⇒ PIJAČA, SATIRA IN FANTAZIJA BODO TEKLI V POTOKIH

Pomladanska sezona konvencij

NA MEJI NEVIDNEGA

»Šele zadnjih nekaj let so nekatere resne založbe dale priložnost domačim avtorjem/-cam in izdale prve ali tudi že druge dele večinoma mladinskih fantazijskih trilogij,«

Najprej je nujen poudarek - Na meji nevidnega in Sferakon sta konvenciji, torej srečanje ljubiteljev fantastije v vseh pojavnih oblikah. Vendar obeh dogodkov ne moremo tiščati v isti koza-rec. V bistvu gre za popolnoma različni prireditvi in se vsebinsko, navkljub sorodnosti, le dotikata.

Na meji nevidnega je slovenski Comic-con, dočim je Sferakon hrvaški Eurocon (ali Worldcon). V čem je razlika?

Grobo rečeno, se Comic-con ukvarja s stripovsko kulturo, dočim Worldcon izhaja iz znanstvenofantastične književnosti.

Comic-con se je prvič dogajal v San Diegu leta 1970 kot srečanje ljubiteljev stripov in stripovske kulture, da bi se srečali z ustvarjalci in drugimi profesionalci. Sča-

soma se je format prireditve Comic-cona razširil tudi zunaj ZDA in leta 2013 je KUD Šmaug v prostorih plesne šole Bolero pripravil prvi Na meji nevidnega. Na tem legendarnem zletu ljubiteljev je bil s stojnico tudi Bojan Ekselenski.

Sferakon je, kot smo že omenili, iz drugega testa. Tudi v svetovnem merilu ima dolgo tradicijo, saj obstaja že od leta 1978. Konvencija temelji na obliki Worldcona, ki se je prvič odvijala 2. julija 1939. odpovedana je bila samo v letih 1942 in 1945. Konvencija znanstvene fantastike je srečanje ljubiteljev znanstvene fantastike. Zgodovinsko gledano so se konvencije znanstvene fantastike osredotočale predvsem na literaturo, vendar se področje delovanja mnogih razteza tudi na druge načine izražanja, kot so filmi,

televizija, stripi, animacija in igre. Moderne konvencije so večinoma vsega po malem. Oblika se lahko razlikuje, vendar ponavadi imajo nekaj podobnih funkcij, kot so častni gost, razprave, predstavitve, branja in veliki posebni dogodki, kot so otvoritvene/zaključne slovesnosti in nekatera oblika zabave ali razvedrila. Konvencije znanstvene fantastike so se začeli predvsem v Združenem kraljestvu in ZDA, zdaj pa so se razširile po celem svetu in večina držav ima svoje individualne konvencije, poleg tega pa so gostiteljice mednarodnih konvencij, ki se izmenjujejo. Najbolj znani mednarodni konvenciji v evropskem prostoru sta Worldcon in Eurocon.

B. E.

6. MAJ 2023 GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE LJUBLJANA

Nadaljevanje z naslovnice

Konvencija se je od svojega začetka selila in je končno pristala v edinem prostoru, kamor glede na obseg in namen sodi - na Gospodarsko razstavišče Ljubljana. Ves čas se fizično širi.

NMN precej zvesto sledi slovenskim trendom in program Predavalnice je dober odziv na programske smernice pri resnih založbah.

Tudi resna literarna javnost se je začela ozirati po žanrski književnosti, kar dokazuje tudi majsko Prepišno uredništvo LUD Literature, ki je imelo tudi na NMN svoj delež pozornosti. Omeniti mo-

ram še O.B.O.D., ki s svojim podkastom hranijo slovensko lakoto po žanrskih vsebinah.

Šele zadnjih nekaj let so nekatere resne založbe dale priložnost domačim avtorjem/-cam in izdale

prve ali tudi že druge dele večinoma mladinskih fantazijskih trilogij, kar se je izkazalo tudi na NMN, kjer so se kot gostje in sodelujoči v programu pojavili:

- ♦ Julija Lukovnjak (Edgar kaos) - Goga in Sanje
- ♦ Monika Pavlovič (V objemu temnih zveri), Primus
- ♦ Davorka Štefanec (Stražilka), Mladinska knjiga

Te založbe so se pojavile tudi s svojimi bolj ali manj obsežnimi stojnicami in kazale tudi slovenska dela.

Tako smo na stojnicah Goge, Mladinske knjige, primusa in Sanj lahko videli sveža slovenska dela. Posebej Primus ima že kar dober nabor avtoric in avtorjev.

Še pred nekaj leti je bila slovenska fantazijska književnost prisotna samo v samozaložniški obliki. Ta razvoj vse, ki že dlje časa delujemo na fantazijski sceni, navdajajo z upanjem in veseljem, da bo šel razvoj naprej in bo fantazija počasi odrasla in ne bo o(b)stala pri mladinskih trilogijah.

Bojan Ekselenski je bil naprej sam, zatem pa v okviru Celjskega literarnega društva na vseh izdajah NMN (enkrat je manjkal, a so ga odlično nadomestili drugi člani društva). Veterani so tudi Andrej Ivanuša, ki je spustil samo prvo izdajo

NMN. Nekaj časa, nekako do leta 2019 (korone), je bila njuna stojnica edina, ki je ponujala slovensko fantazijsko književnost.

Vsekakor so za razvoj fantazijske književnosti potrebne tudi večje založbe, ki imajo kadrovske in finančne vire za resen in celovit pristop. Samozaložniki so dopolnili in razvoja alternativa, morebiti pionirji na področju novih smeri, nikakor pa ne morejo biti temelj.

Celjsko literarno društvo je tokrat na konvencijo pripeljalo svoje izdaje, kot je 13. številka Supernove in zadnji dve knjigi v izdaji društva (Pisateljski izzivi, Od neandertalske grobnice mimo Celjskega stropa po drugačni poti zgodovine). Na stojnice so bile tudi nekatere knjige Bojana Ekselenskega in Andreja Ivanuše.

Srž konvencije je bilo cosplay tekmovanje. V konkurenci so nastopali s svojimi lastnimi izdelki, saj za tekmovanja ne štejejo kupljeni kostumi. V domače izdelke je vgrajeno ogromno časa, sredstev in veščin, zato poklon vsem sodelujočim.

Med stojnicami se je sprehajalo ogromno vsaj malo v kostume fantazijskih likov odtih ljudi. Konvencija je bila tokrat v dveh nadstropjih.

Poleg različnih izdelovalcev in izdelovalcev marsičesa, je bilo tudi veliko za ljubitelje namiznih in računalniških (elektronskih?) iger, odvijale so se delavnice in razstave. Pojavili so se praktično vsi,

ki se tako ali drugače ukvarjajo s fantazijskim.

Organizator je 3000 vstopnic, kolikor jih prenese prostor konvencije, razprodal že zgodaj popoldne. Zjutraj, ob odprtju konvencije, so ljudje na vstopnice čakali v dolgi vrsti. Gneča je bila nekaj časa res nepopisna in pri stojnici Celjskega literarnega društva se je zvrstilo ogromno ljudi. Lepo se je pogovarjati z ljudmi, ki so prebrali tvoje knjige in jih zanima, kaj pride v bližnji prihodnosti. Obisk konvencije kaže, da je v Ljubljani, od koder je bila velika večina obiskovalk/-cev, res veliko zanimanje za fantazijo.

Organizatorju seveda pohvale, da je vse skupaj zgledno obvladoval in tudi za jesti in piti je bilo organizirano.

Toliko o NMN.

B. E.

»Na meji

nevidnega je

slovenski Comic-con, dočim je

Sferakon hrvaški

Eurocon (ali

Worldcon). V čem

je razlika?«

Povzetek

Na Hrvaškem je fantazijska književnost že popolnoma odrasla, a pri nas je to še precej mlado dete. Pozna se nam, da je v Sloveniji ob osamosvojitvi zavezala dolga črna luknja, ki jo je poskušalo za kratek čas osvetliti Društvo Prizma, vsaj

delno pa jo poskuša zakrpati Na meji nevidnega, čeprav na drugem koncu.

Skratka, Sloveniji, razen redkih samorastnikov in samorastnic, manjka tradicije in predvsem kontinuiteta, kot jo ima scena, ki bdi nad uspešnimi izvedbami Sferakona.

Upajmo, da bo NMN še dolgo trajal in se razvijal.

Na Hrvaškem ni samo Sferakon, temveč imajo še precej manjših konvencij, kot je Rikon, Istrakon, Liburnikon, da omenim samo tiste blizu Sloveniji.

B. E.

45. Sferakon

Sferakon v Zagrebu, Sletos v 45. izdaji in 40. izdaji pod zdajšnjim imenom, pa je nekaj precej drugačnega od NMN, čeprav gre za fantazijo. Sferakon organizira **Društvo za znanstveno fantastiko SFera**, verjetno najstarejše društvo za (znanstveno) fantastiko na območju nekdanje Jugoslavije in ima pomembno mesto tudi v evropskem ter svetovnem merilu.

»Sferakon se je odvijal tudi v koronskih časih, in sicer na prostem.«

Sferakon se je odvijal tudi v koronskih časih, in sicer na prostem. Leta 2022 se je vrnil v svoje staro domovanje - FER (Fakultet elektrotehnike i računarstva) na Unski ulici 3. Društvo ima dolgo zgodovino in je ohranjalo kontinuiteto. Razvijalo se je skupaj z razvojem fantastijskih žanrov. Ves čas pa je ostala klasična konvencija z velikim poudarkom na fantastijski književnosti.

Kronologija zgodovine konvencije je tudi dragocen pomnik o razvoju popularizacije fantastijskih žanrov:

1976 - ustanovljeno **Društvo za znanstveno fantastiko Sfera**

1977 - Prva konvencija, ki se je takrat imenovala **Zagrebački dani znanstvene fantastike**.

1981 - Prvič je bila podeljena nagrada Sfera.

1983 - SFeraKon je postalo uradno ime konvencije.

1986 - Sferakon je bil prvič domovanje Euroco-

virtualna konvencija in oktobra še Sferakon na prostem v parku Ribnjak (tudi Celjsko literarno društvo je bilo zraven).

2022 - Vrnitev konvencije v FER.

Letošnja ekspedicija je bila malce številčnejša, kot običajno. Poleg rednega »inventarja«, Bojana Ekselenskega in Andreja Ivanuše, se je konvencije udeležil tudi Dominik Lenarčič, pomočnik urednika Supernove. Na stojnici smo predvsem razkazovali dobrote celjskega literarnega društva in predstavljali možnosti sodelovanja s hrvaško sceno.

na, evropske konvencije
1995 - Začelo se je z izdajanjem Sferakonske zbirke (literarne).

2008 - Predstavitel Viitezov in Čarovnikov na Sferakonu.

2009 - Prvo cosplay tekmovanje.

2012 - Že drugič je bil skupaj s Sferakonom še Eurocon, kjer je sodelovala tudi slovenska ekipa v sestavi Andreja Ivanuše in Bojana Ekselenskega, sofinancer odprave je bila Javna agencija za knjigo RS.

2020 - SFeraKORon -

Na konvenciji smo bili edino društvo ali skupnost iz Slovenije. Zaradi težav pri registraciji predstavitev, nismo imeli

uradne predstavitve, kar ni bilo nič hudega.

Bojan Ekselenski se je udeležil srbsko-hrvaške predstavitve zbirke hororja **Besan**, kjer je že redni avtor (sodeluje od 3. izdaje in je edini iz Slovenije). Na predstavitvi so Snežana Kanački, Filip Hanzek, Leotin Čapo Milenić in Bojan Ekselenski poleg samega sodelovanja v projektu **Besan** predstavili še svoje delo in kaj jim daje ustvarjalni navdih. Zbirka **Besan** bo letos izšla že v peti izdaji. Za zbirko sem svojo še neobjavljeno svežo zgodbo **Pokvareni praznici** (Pokvarjeni prazniki), ki je nastala na osnovi resničnih dogodkov. A naj vam takoj razblinim upe, da gre za običajno slovensko travmiranje okoli osebne tragedije, temveč gre za horor zgodbo, ki

jo je navdihnil resnični dogodek.

Druga predstavitve, kjer je sodeloval Bojan Ekselenski, je bilo srbsko Udruženje Sci-Fi. Tihomir Jovanović je predstavil delovanje društva in predvsem zbirko **Regia Fantastica**, kjer že nekaj let redno sodeluje tudi Bojan Ekselenski. Ob tej priliki sta predstavila tudi potek priprave in izdaje antologije slovenske fantastike v Srbiji - **Svedočenja stranih svetova**, ki je izšla leta 2022.

Na konvenciji je bilo ogromno ljudi, oblečenih v različne fantazijske like. Na stojnicah je bilo ogromno različnih izdelkov.

Za razliko od slovenske NMN je bila tukajšnja populacija v povprečju starejša. Nobena redkost niso ljubitelji in ljubiteljice, ki so že globoko v penziji. Na Hrvaškem je neprekinjena tradicija in aktivna scena je doživela že nekaj neprekinjenih menjav generacij. Starejši so aktivno vlogo prepustili mladim in svet se naprej vrsti. Tudi knjižna ponudba je bistveno obširnejša in bogatejša. Domači avtorji pri resnih založbah pokrivajo precej širok žanrski lok, kar je seveda posledica dolgega razvoja. V Sloveniji šele čakamo na nekatere klasike ZF, ki so na Hrvaškem že nekajkrat ponatisnjeni.

Pomemben del konvencije so

tudi častni gostje. Ti so večinoma iz literarnih sfer, a so tudi iz filmske industrije in drugih medijskih sfer.

Letos so bili:

Samantha Shannon (Velika Britanija), avtorica nekaj distopičnih in fantazijskih romanov in zbirk. Na konvenciji je bil predstavljen prevod **The Priory of the Orange Tree** (založnik Hangar 7).

Nicole de Boer (Kanada) je igralka, ki je znan po svoji vlogi **Ezre Dax** v **Star Trek: Deep Space 9**. Ima še nekaj pomembnih vlog.

Lolita Fatjo (ZDA) je poznana predvsem v svetu **Star Trek**, kjer bila koordinatorka scenarijev, tudi producentka, sodelovala je tudi v filmih **First Contact** in **Generations**. Zdaj deluje kot agent igralcem ZF filmov in tudi glasbenikom. Kot insajderska poznavalka franšize **Star Trek** je večkrat gost konvencij.

Mogoče kaže omeniti čudno dejstvo - na konvenciji, ki je streljaj daleč od meje in pokriva milijonski trg zagreba z okolico, razen Čeljskega literarnega društva ni gostovalo nobeno drugo društvo, skupnost ali posameznik/-ca iz Slovenije.

B. E.

Foto: Dominik Lenarčič

»Za razliko od slovenske NMN je bila tukajšnja populacija v povprečju starejša.«

Slam mladosti ali ...

Kot pravi najboljša
improvizatorica in
moderatorica na
sončni strani Alp -

Mojca Frim:

»Ne. Ampak mi
bomo to vseeno
počeli.«
Zakaj? Ker je
zabavno.«

Celjsko literarno društvo vedno išče nove poti literarnega udejstvovanja. Ena takšnih poti je tudi slam poezija.

V sredo, 24. 5., na predvečer Dneva brisače in Dneva mladosti smo v celjski kulturni organizirali slam dogodek.

Presenečeni smo bili nad odzivom javnosti, saj je bila dvorana skoraj premajhna za vse, ki so si želeli v živo ogledati vrnitev slama v Celje. Pravzaprav pri slamu ni publike v običajnem pomenu besede, temveč je občinstvo aktivni soudeleženec prireditve.

Pred leti se je slam poezija odvijala tudi v Celju, kjer jo je poganjal Kristijan Koželj. Slam je v Sloveniji precej živa scena. Čeprav gre za tekmovanje, je v ospredju odlično vzdušje in predvsem sproščena zabava.

Mateja Mohorko, članica Celjskega literarnega društva, je vzbudila pozornost s svojim slam nastopom na svoji predstavitvi maja 2021. Obnova slam dogajanja se je zgodila, ko je ena lepa beseda dala drugo lepo besedo. Tako je padla odločitev, da društvo organizira spodoben slam dogodek in ponovno pripele izredno vitalno obliko pesniškega ustvarjanja nazaj v Celje.

Mogoče mnogi ne veste, kaj je slam. Ker sem se sam dogodka udeležil prvič, naj citiram v slamu (da ne bom napisal slamarke) izkušeno Matejo Mohorko:

»Zabaven večer prežet z dobro poezijo in še boljšimi nastopajočimi.

Tekmovalci in tekmovalke se na odru predstavijo z avtorsko poezijo v treh krogih. Žirija, naključno

izbrana iz občinstva, pa nastope ocenjuje.

Na podlagi ocen se bosta v finalni krog uvrstila le najboljša/-i nastopajoča/-i.

Zmagovalca/-ko pa določi publika tako, da ga/jo nagradi z največjim aplavzom.

Zmagovalec/-ka prejme simbolično nagrado.

Pa se lahko poezijo oce- ni?»

Kot pravi najboljša improvizatorica in moderatorica na sončni strani Alp - Mojca Frim:

»Ne. Ampak mi bomo to vseeno počeli.«

Zakaj? Ker je zabavno.

K sodelovanju smo potegnili tudi Slovenistično društvo Celje, ki je glas o dogodku razširilo med svojim članstvom.

Sodelujoči ...

Na slam dogodek smo seveda povabili mnoge uveljavljene slam umetnike, ki so se odzvali našemu vabilu.

Mojca Frim, improvizatorica, ki poskrbi da se na dogodku počutiš dobro. Že sedem let moderira slam dogodke po Sloveniji. Med drugim je bila voditeljica z Jušem Milčinskim 2020 na 7. Evropskem prvenstvu v slam poeziji. Redno nastopa za KUD Banda ferdamana, ki se ukvarja z improvizacijskim gledališčem. Trenutno mentorira sedmim ekipam improvizacijskim gledališčem. Mentorira kratkotrajne delavnice za vse starostne skupine od začetnikov do že iz-

kušenih gledališčnikov. Je večkratna prejemnica

Mojca Frim

naziva najboljša improvizatorica IMPRO lige, ki je vseslovensko tekmovanje improvizacijskega gledališča. Na dogodkih se vidijo njene izkušnje saj zna vzpostaviti prijetno ter sproščeno vzdušje. Pravijo, da sta njena dobra volja in nasmešljiva.

Mišel Ristov - Amo Socialc je ptujsko-mariborski MC, free-styler, slam pesnik in pobudnik ptujске slam scene. V pesmih in pesnitvah največkrat zavzema vlogo družbenega komentatorja ter aktivista, vse skupaj pa prepleta s svojim vsakdanjikom, kjer služi ljudstvu.

Po izobrazbi je socialni delavec.

Mišel Ristov

Eva Kokalj je na sedmem evropskem prvenstvu 2020 v slamu, ki je potekalo na začetku decembra v Mariboru oziroma prek svetovnega spleta, osvojila odlično 3. mesto. Eva je leta 2014 diplomirala na ljubljanskem AGRFT, smer: gledališka in radijska režija. Ze v času študija se je aktivno udeleževala tudi kot pesnica in performerka. Imela je nekaj koncertov pod imenom Sheisapoet, ustvarja tudi kot vizualna umetnica VJ error, ima dve namišljeni pesniški zbirki in je **aktualna državna prvakinja** v slam poeziji. Piše besedila in je vokalistka banda Volk za njenimi očmi.

Matic Ačko je pesnik, performer in vsestranski

Eva Kokalj

ustvarjalec. S slamovsko poezijo se je začel resneje ukvarjati leta 2017.

Je trikratni državni podpr-

Matic Ačko

vak in lanskoletni državni prvak. Na lanskem osmem evropskem prvenstvu, ki je potekalo v Kulturnem centru Jacquesa Francka v Bruslju, osvojil šesto mesto in se s tem kot prvi slovenski slamovski pesnik uvrstil na **svetovno prvenstvo** v slamovski poeziji.

Mateja Mohorko je kemičarka po izobrazbi in pesnica po duši. Ze nekaj let je aktivna članica Celjskega literarnega društva.

Izdani ima dve knjigi, pesniško zbirko za mlade Pisan svet, v poezijo ujet (2019) in pravljico v rimah Frčafela in hmelj (2020). Na slovenski slam sceni aktivno sodeluje od leta 2021, ko je prvič nastopila na **državnem prvenstvu** na Ptujju. V lanskem letu je postala članica Slam zverin iz Maribora in se ponovno uvrstila na državno prvenstvo.

Mateja Mohorko

»Za vmesne predahe je z izvirno glasbeno interpretacijo poskrbel **Matej Krajnc**,«

... Zbogom in hvala za vse pesmi

Za vmesne predahe je z izvirno glasbeno interpretacijo poskrbel **Matej Krajnc**, zato še nekaj o njem.

Diplomiral je leta 2007, na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Tam je leta 2014 tudi magistriral s tezo Uglasbena poezija na primeru rocka.

Od leta 2002 je član Društva slovenskih pisateljev in Celjskega literarnega društva, od leta 2006 pa Društva slovenskih književnih prevajalcev. Je tudi član slovenskega PEN in MIRA.

Matej je tudi dobitnik nekaj literarnih nagrad.

Matej Krajnc

Protokol slam dogodka

Vsakdo lahko sodeluje

Vsak slam dogodek ima svoj protokol in tudi naš slam dogodek je temu sledil. Najpomembnejši namen slama je pritegniti publiko, saj je pomemben element vsakega slam dogodka.

Moderatorica Mojca Frim je kratko predstavila, kako vse skupaj poteka, saj s(m)o mnogi prvič

okusili slam večer.

Kot sem že omenil, je slam tekmovanje, a je tekmovanje v službi zabave in sodelovanja občinstva. Več jo je, boljše je. O zmagi ne odločajo nekakšne strokovne žirije, temveč občinstvo. Zmaga tisti, ki skozi več krogov prepriča publiko. Izkušeni slamarji/-ke

imajo na zalogi več pesmi, saj se prilagajajo občinstvu. Če nekaj »vžge« na enem prizorišču, mogoče ne bo na drugem. Končni zmagovalec oz. zmagovalka dobi simbolično nagrado. Slam dogodek je vse drugo, samo ne recital v klasičnem pomenu besede.

Kako to gre - prvi krog

Pred začetkom se je naredil seznam vseh nastopajočih. Prijave smo zbirali preko elektronske pošte, Facebooka in prijave tik pred dogodkom. Za slamanje s (m)o se prijavili Eva Kokalj, Darinka Brečko, Bojan Ekselenski, Mateja Mohorko, Matic Ačko, Mišel Ristov in Marjan Škoda.

Tričlanska komisija, ki odloča o uvrstitvah v finale, so prostovoljci iz publike.

Mojca je vsem trem članicam komisije predala liste s številkami 1 - 10 za ocenjevanje vsakega nastopa.

Glasbeni uvod je pripravil Matej Krajnc.

Pravila slam tekmovanja so preprosta, vsak ima 3 minute za interpretacijo svoje pesmi. Načeloma se recitira na pamet, a tudi branje ni prepovedano. Če kdo bere, se mu na glavo posadi klobuk, a na predvečer Dneva brisače se mu je okoli vratu obesila brisača.

Običajno so trije krogi,

lahko jih je v primeru veliko nastopajočih tudi več, da v zadnjem ostane najboljša dva/-e. V finalu izbor zmagovalca/-ke poteka drugače.

Nastopa se po vrstnem redu prijav. Moderatorica Mojca je skrbela za vodenje dogodka in tu je pokazala svojo vrhunskost.

Bojan Ekselenski

»Tričlanska komisija, ki odloča o uvrstitvah v finale, so prostovoljci iz publike.«

Po vsakem nastopu se je nastopajoči vrnil med publiko in komisija dvignila listke z ocenami in Mojca jih je zapišala v tabelo slamarjev/-k. Nastopajoči običajno ne vedo, kdo jim je dal kakšno oceno. Po prvem krogu, kjer

je bilo sedem nastopajočih, je Mojca seštela ocene in v drugi krog se je po dogovoru uvrstilo pet najboljših.

Za premor je poskrbel Matej Krajnc in občinstvo je dobilo malce predaha.

Marjan Škoda

Darinka Brečko

Matej Krajnc

»Nastopajoči običajno ne vedo, kdo jim je dal kakšno oceno.»

Nadaljevanje in zaključek

V drugem krogu je interpretiralo prej izbranih pet najboljših iz prvega kroga. V finale se uvrstita dva najbolje ocenjena.

Na naši slam prireditvi se je zgodilo, da sta dva imela enake ocene in smo imeli izjemoma tri finaliste. Za vmesni premor je odlično poskrbel Matej Krajnc, ki se je svojo uglasbeno poezijo odlično podal na slam »žur«.

V finalu so nastopili Mateja Mohorko, Mišel Ristov in Matic Ačko.

Izbira zmagovalca je prav posebna. Vsi trije so se obrnili stran od publike in Mojca jim je dala številke. Občinstvo je potem izbralo zmagovalca z aplavzom. Zmaga tisti, ki dobi najglasnejši aplavz.

Končna zmagovalka je bila Mateja Mohorko, ki je dobila

simbolično nagrado.

Bojan Ekselenski, predsednik Celjskega literarnega društva, je predstavil veličastni nagradni sklad, ki je obsegal plavalna očala, brisačo, zadnji številki revije Supernova in knjigo Vladavina indigo

otrok.

Zatem je sledilo zaključno fotografiranje aktivnih udeležencev in udeleženk ter seveda družabni večer.

B. E.

Gasilska

28. slovenski dnevi knjige

SEJEM NA ZRAKU - STANETOVA ULICA CELJE

V okviru branja ob 28. slovenskih dnevih knjig sem sodeloval na branju pred stojnico Knjigarne in antikvariata Antika, ki je organizirala Sejem na zraku. Dobe sedno, kajti stojnice so bile postavljene na Stanetovi ulici. Sodelovali so še Dragan Mitić,

Marjan Škoda, Matej Krajnc, Nada Tržan-Herman, Renata Cigler Gandolfo, Terezija Cvikl in Vanja Tajnšek.

Bral sem kratke zalogajčke iz prihajajoče zbirke TO SE VAM NE BO ZGODILO.

B. E.

Foto: Dragan Mitić

Poetični navdih

Z BRANJA ...

Gostilna je moj drugi dom. Natakak Kurt me sicer vedno gleda postrani, cele dneve zasedam mizo v kotu in žulim ceneno brozgo. Nihče noče prisesti. Najbrž vsakogar odžene moj vonj, ki ni ravno aroma svežih vrtnic. Ceneno vino je edini luksuz, ko sledim nedoumljivemu poetičnemu navdihu.

Zatopljeno sem iskal poetiko. Moj lirični subjekt je neumorno pletel mrežo iz kakofonije občutij.

Zdaj bo. Zdaj.

Tedaj je izbruhnilo. Ne na papir, temveč skozi usta na tla. Čutil sem besen Kurtov pogled.

Zrl sem v strop. Zoprniija. Znova sem padel s postelje.

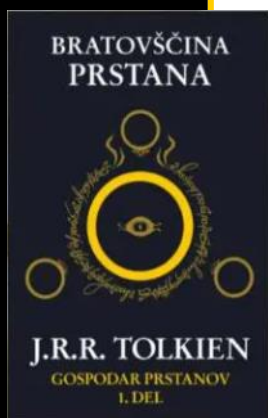
Foto: Dragan Mitić

Pomenek pred začetkom branja
Foto: Vanja Tajnšek

Fantastični esej:

Razmislek o slovenski epski fantaziji 1

Naslovnica še enega prevoda Gospodarja prstanov - Bratovščina prstana

»Takrat je branje v slovenščini malce resnejše fantazije v očeh aktivnih na sceni delovalo precej čudno.«

1. GOSTILNA NA ZAČETKU VESOLJA

Najprej naj vas opozorim, da moja zapis ni resna študija, temveč moje osebno, precej laično gledanje na stvar. Slovenski fantastiki se posvečam z očmi enega od udeležencev scene, v vlogi samozaložnika na stranskem tiru.

Leta 2007 sem izdal svoj prvenec, Indigo otroci.

To je bil čas nekritičnega navdušenja, ki je zraslo iz nepoznavanja slovenskega trga in njegove malce nenavadne strukture. V tistem, zame pionirskem času, sem se po izdaji knjige čudil, da imajo v naših najbolje založenih knjigarnah več fantazije v angleškem jeziku kot pa naše domače. Pravzaprav je bilo v slovenskem jeziku le nekaj prevodov, od domačih pa nekaj skoraj butičnih izdaj Blodnjaka in še koga. Skratka, v tistih časih so fantazijo, ki ni plavala v otroškem bazenčku, izdajali mikro založbe (one or two man/girl band) in samozaložniki.

V tistem času se je poleg Indigo otrok pojavil tudi Anor Kath: Pota magov od Sama Petančiča, ki ga je izdala založba Goga.

Ta knjiga je bila namenjena malce starejši, torej odrasli populaciji. Takrat je branje malce resnejše fantazije v slovenščini v očeh aktivnih na sceni delovalo precej čudno. Na forumih so se ljudje pogovarjali predvsem o tujih naslovih, kajti razen Gospodarja prstanov, Zemljemorja in Harryja Potterja nismo imeli kaj veliko slovenskih prevodov. Znanstvene fantastike praktično ni bilo, razen kaj zabludelega od Blodnjaka. Takrat je delovalo društvo Prizma, ki je izdajalo svoje glasilo Neskončnost. Žal je društvo in z njim glasilo prenehalo z delovanjem in ostali so PDF-ji, za katere upam, da bodo v kakšni obliki ugledali luč digitalnega neba. Ne smem pozabiti konvencije Konfuzije v Sečovljah, ki je bilo One man band delo. Žal je tudi ta projekt kmalu preminul.

Ravno takrat sem začel izdajati svoj fanzin, sprva namenjen samo Vitezom in Čarovnikom, z naslovom Jašubeg en Jered (Novice iz Drugotnosti). Padel je v čas, ko ni bilo nobene publikacije, ki bi se ukvarjala z domačo sceno in predvsem domačimi avtorji/-cami.

Na spletni strani <http://samozalozba.eu/JasubegEnJered.html> je dosegljivih vseh 41 števil, ki so izšle v letih 2008 - 2017. ISSN številko je fanzin dobil leta 2009 po zaslugi Ruže M. Barič.

V fanzinu so bile vsebine, ki jih ni bilo nikjer drugje. Objavljenih je bilo veliko intervjujev z domačimi avtorji in avtoricami in notri je bil prostor za objave domačih del. Fanzin je bil verjetno edini prostor, kjer so domača avtorska imena našla svoj prostor pod soncem.

2. NOV ZAČETEK FANTAZIJSKEGA OTROŠTVA

Kaj so tisti čas počele velike založbe?

Malce bolj odraslo bralstvo je bilo v programih založb večinoma spregledano.

Goga je po prvi knjigi Anor Kath dvignila roke od projekta. Na srečo ga je avtor Samo Petančič pošteno končal (delno v samozaložbi in delno preko Črne luknje). Nekaj let kasneje

(2010) je tudi Mladinska knjiga poskušala z domačo avtorico, ki se je podpisala kot Marget Belani. Projekt so zastavili silno ambiciozno, govorilo se je celo o prevodih v tuje jezike (od tod tujezvočni psevdonim), a realnost je vse postavila na trdna tla. Varuhi skrivnosti naj bi bili trilogija, a nikoli ni prišlo do izida zaključka trilogije. Pri dve knjigi po »vseh regelcih« sodita v žanr mladinske fantazije in v žanrsko okolje nista prinesli ničesar novega.

Pasadena je leta 2013

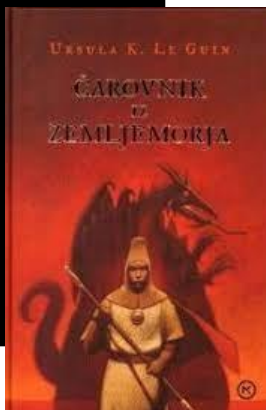
poskušala z Emmo Storm: Bratovščina Culis, ki jo je spisal Uroš Topič. Tudi to delo ni doživelo nakazanega nadaljevanja. Na žalost, saj je obetalo.

Skratka, malce resnejše založbe očitno niso imele srečne roke pri fantazijskih projektih.

V tistem času se je začela sodobna doba konvencij nam ljubih žanrov. Po Konfuziji v Sečovljah je leta 2012 prišel Silicon. Lokacija izvedbe je žal pokazala, da so slovenski ljubitelji navezani

Nadaljevanje na naslednji strani

Zemljemorje - eno od temeljnih del sodobne fantazije

na Ljubljano. Na Sicon so prišli legendarni dr. Vid Pečjak, dr. Edo Rodošek in Aleksander Hropot. Prišla je tudi ekipa iz Zagreba. A posejano je bilo seme, ki je leta 2013 vzbrstelo v slovenskem ComicConu - **Na meji nevidnega**, kjer sem seveda bival s svojo kraljevsko stojnico. Konvencija še traja, se razvija in to je lepo. Ko sem leta 2016 na stojnici Mladinske knjige vprašal, če imajo kakšnega slovenskega avtorja, mi je debelo začuden odgovoril:

»Nimamo, ker je to fantasy dogodek.«

Imeli pa so kupe angleških knjig in kakšen prevod za povrh. Takšen je bil takratni slovenski fantazijski knjižni

letnik. Edine knjige slovenskih avtorjev so bile na stojnici, ki sva si jo delila z Andrejem Ivanušo.

Izvirno slovensko literaturo, ki sodi v fantazijsko kamro, smo tudi tedaj izdajali samo samozaložniki ali mikro založbe. Redno sem želel sodelovati na dogodkih, povezanih s fantazijo. To je bil edini način, da se v zavest vtisne tudi obstoj slovenske fantazijske književnosti, ki strelja dlje od osnovnošolske mladine.

Zanimiva je bila Debatna kavarna na Slovenskem knjižnem sejmu leta 2019. Tam nas je sodelovalo kar nekaj in ne bom pozabil trditev ene od urednic Mladinske knjige, da fantazijo berejo

predvsem mladi. Potem se je oglasila starejša gospa (kasneje se je izkazalo, da je učiteljica iz Domžal), ki je to zanikala, da berejo tudi starejši.

S prve iteracije NMN 2013

»Nimamo, ker je to fantasy dogodek.«

3. DELITEV DELA ALI VSA KOLESCA SO POTREBNA

Samozaložniki imamo pomemben bonus, ki pa je tudi prekletstvo, če se ne zavedamo pasti.

(Uporabil bom moški spol, ker se pač definiram za moškega - upam, da ne bom izpadel seksističen, politično nekorekten, rasističen, antifeminističen, homofobičen ali kaj sorodnega).

Zagotovo je prednost, da imaš ves proces od ideje do natisnjene knjige popolnoma v rokah. Si prava multifunkcijska mašina. Nihče ti ne more soliti pamet, nihče ne more posegati v tvoj vzvišen ustvarjalni svet. Si sodnik in tožnik v enem paketu. Bog in božja stvaritev. Aleluja za samozaložniško ustvarjanje!

Pa je res to tako idealno?

Žal je realni svet sestavljen iz več različnih koles in nihče ni mojster za čisto vse. Tudi knjižna produkcija ni zgolj pisanje (pravzaprav tipkanje).

Ustvarjalni proces izdelave knjige je sestavljen iz naslednjih korakov:

- ⇒ Pisanje knjige (avtor)
- ⇒ Urejanje knjige (urednik + avtor)
- ⇒ Ključne besede za metapodatke (marketing, urednik)
- ⇒ Lektoriranje knjige (lektor)
- ⇒ Oblikovanje knjige (prelom)(oblikovalec)
- ⇒ Priprava naslovnice (ilustrator)
- ⇒ Priprava drugih ilustracij (ilustrator)
- ⇒ Pridobitev CIP podatkov (založba)
- ⇒ Zaključno oblikovanje (oblikovalec)
- ⇒ Tisk (Tiskarna)
- ⇒ Distribucija v knjižnice in knjigarne (distributer)
- ⇒ Promocija (marketing, avtor)

Kot vidite, je avtor pri teh korakih od pisanja do knjige na policah (so)udeležen samo v treh korakih. Vsi drugi koraki so v domeni profesionalnega kadra založbe. Kot lahko vidite v seznamu osnovnih dejavnosti pri pripravi knjige, so potrebni najmanj sledeči profesionalci:

- ⇒ Urednik
- ⇒ Lektor
- ⇒ Ilustrator
- ⇒ Oblikovalec
- ⇒ Tržnik

Vsi so podpora avtorju. Brez avtorja so samo vreče vode in organskih spojin. Seveda pa tudi avtor ne more brez njih, če želi svoje delo objaviti in ponuditi širši javnosti. Ja, tako je! Potrebna so vsa kolesca.

Kako je pri majhnih (mikro?) založbah? Precej podobno, kot pri samozaložnikih, kar boste videli kasneje. Razlika je v tem, da vlogo vlečnega kljuseta odigra lastnik

Nadaljevanje na naslednji strani

Naslovnica mora biti izdelek resnega profesionalca.

Nadaljevanje s predhodne strani

(mikro)založbe in mogoče še kakšen družinski član.

Tako je recimo pravnik ali ekonomist (ali karkoli drugega) istočasno urednik, tržnik, oblikovalec in še kaj. Njegova žena, dopoldne učiteljica, profesorica ali uradnica, pa v popoldanskem času igra vlogo ljubiteljske lektorice in, ko ima 10 minut časa pri pripravi jote, mimogrede v Wordartu poskrbi še za naslovnico. V naslednjih 5 minutah, med čakanjem, da zavre voda za fižol, pa spiše dokumentacijo za subvencijo (ali pa tudi ne).

Včasih se za drobiž celo kupi kakšna slika. Mogoče lokalna učiteljica slovensčine zaigra lektorico.

Ker gre pri (mikro) založbi za posel, ki mora navkljub oskubljeni kadrovski zasedbi, preživeti vsaj eno družino, se dogajajo razne optimizacije. V primeru, da (samo) zaposleni (mikro)založbe in njihovi zunanji ključni sodelavci niso dovolj izkušeni v založniškem poslu, so izdelki mnogih takšnih (mikro) podjetij precej slabe kakovosti. Pri nas je kar nekaj takšnih podjetij, kjer največkrat kratko potegnejo avtorji in še

kdo. Tudi (osebni) stečaji in podobni manevri izogibanja poplačilu deležnikov niso nobena redkost.

Kako je pa pri samozaložnikih?

Pa smo na ledeni ploskvi ... O tem pa drugič.

B. E.

Evangelij iz Languedoca 2

»Če slučajno pričakujete še eno mladinsko fantazijo, vas moram razočarati.«

Zadnja knjiga iz sveta Vitezov in Čarovnikov je izšla »davnega« 2021. Pravzaprav sta izšli dve knjigi, ki sta pripadali različnim časovnim tokovoma.

Evangelij iz Languedoca 1 je prvi del zaključka Trilogije o svetovnem carstvu. Sliši se silno klišejsko - prvi del zaključka trilogije. Dejansko so trilogije v svetu fantazije tako izrabljene kot junaček hlaček, ki mora rešiti angloameriško zvečen svet skandinavskih korenin in se spraviti v princeskino posteljo (ali se vrniti na svojo idilično farmo). Druga forma je družčina mladičev in mladic, ki zlobo s slabim zadahom spravijo ob nezdrav obrok in rešijo svet pred homofobi in seksisti z dermatološkimi težavami in mutiranim glasom.

Če slučajno pričakujete še eno mladinsko fantazijo, vas moram razočarati. Seveda lahko Trilo-

gijo o Vesoljnem carstvu berejo tudi mladi, a je vsebina najbolj primerna bolj odrasli (ne v pornografskem smislu) in zahtevnejši publiki.

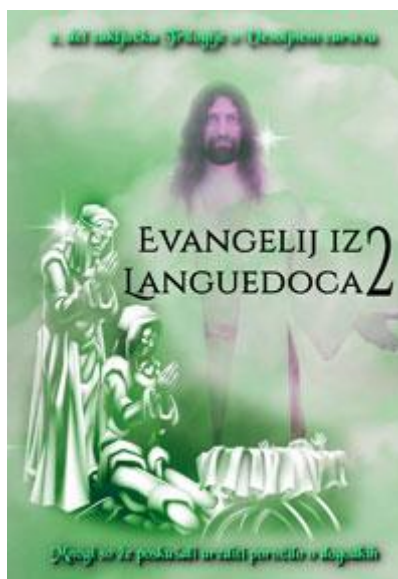
Čprav je dogajanje postavljeno v Sveto deželo na prelomu našega šteta, gre za študijo sodobne družbe in njenih izzivov. Ljudje od takrat

nismo kaj prida napredovali. Duhovno smo še vedno vezani na egiptovske lonce obilja. Tudi danes, ko se imamo za razvite, so le redki, kot Mojzes, ki pokažejo, da je do resničnega družbenega napredka potrebno naprej prečkati puščavo izzivov in se upreti skušnjavam. Resnični napredek se ne dogaja z vi-

kend paketi lažne odrešitve. Nekaj več v duhovnem smislu vedno naprej pripelje v puščavo iskanja in soočanja z izzivi in Evangelij iz Languedoca sporoča natanko to. Pravzaprav še poudari metafizične teme lje Evangelijev.

Skratka knjiga je študija sodobnih odnosov ...

B. E.

Naslovnica

Evangelij iz Languedoca 2

KOLOFON

Galaktični glasnik

ISSN 2820 4808

Brezplačna revija za promocijo kakovostne fantastične književnosti

Copyright 2022 Bojan Ekselenski, vse pravice pridržane.

Prelom in oblikovanje

Bojan Ekselenski

Založnik

Bojan Ekselenski, samozaložba (<http://samozalozba.eu>)

Naslov uredništva

Bojan Ekselenski, Ljubljanska cesta 5A, 3000 Celje
(bojan.ekselenski@samozalozba.eu)

Revija je natisnjena s finančno podporo Mestne občine Celje

V Celju, marec 2023, naklada 100 izvodov

Tisk

Grafika Gracer d. o. o.

Bojan Ekselenski, samozaložba

Ljubljanska cesta 5A

3000 Celje

Telefon: +38640642356

web: <http://samozalozba.eu>

E-pošta:

bojan.ekselenski@samozalozba.eu,

bojan.ekselenski@gmail.com

Pojdimo na potovanje brez premikanja

MAGIČNI SVET IZ RAZLIČNIH PREDALOV

FANTASTIČNE LITERATURE

Bojan Ekselenski bo predstavil potovanje brez premikanja skozi fantastično prozo s ščepcem prav posebne poezije.

Zdaj že standardna ekipa bo brala, muzicirala in nasploh fino nastopala.

Bojan Ekselenski ima dve žerjavici v žezlu, zato bo pokazal, da se koruza ne meče v puško.

Prireditev seveda ne more brez izjemnih Andreja, Mateje, Mateja in še koga. Naj ostane presenečenje.

Zbirka zgodb **TO SE VAM NE BO ZGODILO** je optimistično futuristično-zgodovinsko branje. Mora tako biti, kajti v primeru, da se vam zgodi kakšen od scenarijev v zbirki, vam niti Bog ne more pomagati.

Saj veste, v vesolju kričite brez zvoka.

- ⇒ **KJE:** Lapidarij Pokrajinskega muzeja
- ⇒ **KDAJ:** V ponedeljek, 21. avgusta ob 19 uri
- ⇒ **ZAKAJ:** Ob potokih pijače bodite prvi informirani o koncu sveta.

